

Kopie

Afgeleverd aan: mr.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Arrestnummer C / 29 / 2020
Repertoriumnummer 2020 / 676
Datum van uitspraak 19 februari 2020
Rolnummer 2002/P/732
Notienummer parket-generaal

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

C4 kamer (voorheen kamer 12)
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001573620-0001-0011-01-01-1

en inzake

1.

rijksregisternummer

geboren te   op

wonende te

rechtstreeks gedaagde in tussenkomst en gemeenverklaring

2.

rijksregisternummer

geboren op

wonende te

rechtstreeks gedaagde in tussenkomst en gemeenverklaring

beide rechtstreeks gedaagden in tussenkomst en gemeenverklaring vertegenwoordigd door
mr.   loco mr.   beiden advocaat bij de balie provincie

1. Ten laste gelegde feiten

te

de eerste en de tweede,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikels 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad 8 juni 1999)

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

de eerste en de tweede:

als (mede)eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te
gekadastréerd als
met een (globale) oppervlakte van

eigendom van _____, geboren te _____ op _____ en
geboren te _____ op _____ bij akte verleden op _____ overgeschreven
te _____ hypotheekkantoor, op _____ boek _____ nr. _____

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet dd. 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad 8 juni 1999)

de eerste en de tweede,

tussen 7 september 1993 en 5 juni 1996 te hebben uitgevoerd

vanaf dan tot en met 21 april 2000 te hebben instandgehouden

namelijk

- a) een houten chalet (gedeeltelijk stacaravan in hout) met als oppervlakte 46,5 m²
- b) een betonnen terras (ongeveer 5,7 m x 4,5 m)
- c) een serre uit betonnen en plastieken (golf)platen (ongeveer 6 m x 2 m)
- d) een tuinhuis in betonplaten (ongeveer 5 m x 2 m)
- e) een houten tuinhuis (ongeveer 3 m x 2 m)
- f) een houten pergola (ongeveer 8 m x 2 m)
- g) een bovengrondse gastank

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken tweede kantoor te   dd. 8 november 2001, ten rande van de overschrijving van de titel van verkrijging, deel   , nr.   (melding nr.   ).

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 22 april 2002 door de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen, kamer 1C, werd als volgt beslist:

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, ten voordele van beide beklaagden voor een termijn van drie jaar, vanaf heden,

Veroordeelt de beklaagden elk tot de helft der kosten van het geding, belopende 43,73 euro in het totaal.

Verplicht elke veroordeelde tot betaling van een vergoeding van 25 EUR.

Stelt de behandeling van de herstellvordering voor onbepaalde tijd uit.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis van 22 april 2002:

- op 29 april 2002 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied.

Gelet op de rechtstreekse dagvaarding in tussenkomst en gemeenverklaring van 18 oktober 2017.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 23 mei 2018, 25 september 2019 en 18 december 2019.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de zaak in zijn geheel hernomen op de terechtzitting van 25 september 2019.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de Voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,
- de rechtstreeks gedaagden in hun middelen, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd,
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep van het Openbaar Ministerie, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

5. Wetswijzigingen sinds de feiten en de (blijvende) stafbaarheid van de feiten/verjaring van de feiten

Beklaagden werden vervolgd voor feiten van oprichting en instandhouding te :

“tussen 7 september 1993 en 5 juni 1996 *te hebben uitgevoerd* en vanaf dan tot en met 21 april 2000 te hebben *instandgehouden*:

- een houten chalet met als oppervlakte 46,5 m², een betonnen terras, een serre uit betonnen en plasticen (golf)platen, een tuinhuis in betonplaten, een houten tuinhuis, een houten pergola, een bovengrondse gastank.

De constructies zijn gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij KB van 30 september 1977.

1. De door het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (B.S. 23 oktober 2014) aangebrachte wijzigingen aan het vergunningsluik van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna aangeduid als "VCRO") zijn in werking getreden op 23 februari 2017 (zie artikel 397 van voormeld decreet zoals gewijzigd door artikel 8 van het decreet van 3 februari 2017 houdende de nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 9 februari 2017)).

Door artikel 296 van voormeld decreet van 25 april 2014 werden in artikel 4.2.1. VCRO de woorden "*voorafgaande stedenbouwkundige vergunning*" vervangen door de woorden "*voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen*".

2. Artikel 145 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27 augustus 2014) bepaalde dat dit decreet in werking zou treden één jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van de inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning werd vastgelegd. Dit betekende dat dit decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning normaal gezien in werking zou zijn getreden op 23 februari 2018.

Door artikel 51 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de handhaving van de ruimtelijke ordening en tot wijziging en opheffing van diverse besluiten van 9 februari 2018 (B.S. 28 februari 2018), is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning echter, met uitzondering van artikel 145, tweede lid, in werking getreden op 1 maart 2018.

3. Het nieuwe artikel 6.2.1 VCRO bevat thans de strafbepalingen en luidt onder meer als volgt:

"De hierna volgende handelingen en omissies worden stedenbouwkundige misdrijven genoemd, en worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met een van deze straffen alleen:

1° het uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning; (...)”

De feiten zelf, voorwerp van de strafvordering, blijven hierdoor ongemoeid en beklaagden werden daarvan in kennis gesteld door de nota's van het Openbaar Ministerie zoals aan het strafdossier gevoegd bij kantschrift van 9 maart 2017 en 23 mei 2018 en de beklaagden hebben zich daarop kunnen verdedigen.

4. De feiten waarvoor beklaagden vervolgd worden maken een inbreuk uit op artikel 4.2.1.a VCRO (*het oprichten van constructies zonder vergunning*), en zijn wat het uitvoeren van de handelingen betreft, strafbaar gebleven na bovenvermelde wetwijzigingen, weliswaar thans op grond van artikel 6.2.1. lid 1.1° VCRO (voorheen 6.1.1. lid 1.1° VCRO). De strafmaat is eveneens hetzelfde gebleven.

Met betrekking tot de feiten van instandhouding in een niet kwetsbaar gebied waarvoor de beklaagden eveneens vervolgd worden stelt het hof vast dat deze feiten niet langer strafbaar zijn gesteld noch een stedenbouwkundige inbreuk zijn in de zin van artikel 6.2.1 en 6.2.2 VCRO.

5. Aangezien de feiten van instandhouding in een niet kwetsbaar gebied niet langer strafbaar zijn en geen misdrijf meer uitmaken, is een eenheid van opzet met de feiten van het uitvoeren van handelingen niet mogelijk.

Het hof stelt vast dat dat de feiten van oprichting (gepleegd zijnde “Tussen 7 september 1993 en 5 juni 1996”) daardoor verjaard zijn zodat de strafvordering vervallen is.

6. De herstellvordering

Ter zitting van 18 december 2019 legde het Openbaar Ministerie het proces-verbaal neer van 9 december 2019 waarbij de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vaststelde dat de herstellvordering integraal was uitgevoerd en dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is.

7. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 152, 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 en 50 van het Strafwetboek
- 146 vierde lid van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. vierde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (oud)
- 7.7.1. derde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (nieuw)
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

8. Beslissing

Het hof,

Na herneming van de zaak;

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen;

Verklaart het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Hervormt het bestreden vonnis als volgt:

Stelt vast dat de feiten van instandhouding niet langer strafbaar zijn, zodat de strafvordering met betrekking tot deze feiten vervallen is;

Stelt vast dat de feiten van oprichting verjaard zijn, zodat de strafvordering met betrekking tot deze feiten vervallen is;

Herstelvordering

Hervormt het bestreden vonnis als volgt:

Verklaart de herstelvordering, ingesteld door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur, thans zonder voorwerp;

Verklaart het arrest gemeen aan de rechtstreeks gedaagden in tussenkomst en gemeenverklaring en ;

De kosten

Legt de kosten van de strafvordering in beide aanleggen ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de herstelvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot 0,00 euro;

Laat de kosten van de dagvaarding in tussenkomst en gemeenverklaring ten laste van beklaagden.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, C4 kamer (voorheen kamer 12), samengesteld uit:

Kamervoorzitter

Raadsheer

Raadsheer

en in openbare terechtzitting van **19 februari 2020**

uitgesproken door Kamervoorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

met bijstand van griffier

